

Jeg kan forøvrigt herved ikke undlade at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg mener, at, naar Fæstet paa Lehn skal gaae, over til Selveien- dom, hvilket jeg saa godt som nogen Anden puffer, da maa det enten skee ved en Bevilling eller ved Lov. Jeg antager, at det skeer urigtigt ved Bevilling, thi endt jeg er overbevist om, at den høitærede Justitsminister al- drig har misbrugt sin Ret, og har været saa nøiøseende som muligt med Hensyn til Lehn- nes Tarv. Men jeg troer, for Principets Skyld bør slige Bevillinger ikke admitteres. Imidlertid kan jeg meget godt begribe, at der gives Lehnshøndergods, som ikke godt kan bortfælges efter denne Lov, og saa er den ret- teste Maade at komme ind til Thinget med Forslag derom. Vi sælge jo nu hvert Dieblit Krongods, Møller o. s. v.; hvorfor kan der da ikke komme en Lov, som giver Tilladelse til at sælge et enkelt Lehn? Jeg er overbevist om, at et saadant Forslag meget godt og hurtig kunde gaae igjennem. Jeg skal ikke op- holde Thinget længere ved denne Sag.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fik det man til Afstemning, hvorved:

1) L. Schølers Forslag til § 1:

Efter „Bøndergods“ i 7de Linie indsfydes: „derunder indbefattet Steder med indtil 12 Tdr. Hartkorn, som i de sidste 30 Aar stadig have været bortfæstede, om de end ikke have været Fæstetvang under- fæstede,“

forkastedes med 58 Stemmer mod 7.

2) Udvalgets Forslag til samme Para- graph:

I Stedet for 2det Punctum i § 1 sættes:

„Foraauidt Stederne ere bortfæstede, maa Afhændelse dog alene skee til de nu- værende Fæstere eller, med disses Sam- tykke, til deres Livsarvinger eller Sviger-

børn. Efter indtraadt Fæstledighed kan Afhændelse efter denne Lov ogsaa skee til de nævnte Fæsteres Livsarvinger eller Svigerbørn, men til Andre kun ifølge særlig Bevilling.“

vedtoges eenstemmigt med 78 Stemmer.

3) § 1 med den vedtagne Forandring, saa- lydende:

Besiddere af Lehn, Stamhuse og Fideicom- misser skulle være berettigede til, efter truffen Overenskomst med vedkommende Pantehavere, uden særlig Bevilling og uden Hensyn til de derimod stridende Bestemmelser i Creationsbrev- vene, at afhænde det til Besiddelsen hørende Bøndergods til Selveienendom eller Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte, naar for hvert enkelt Sted i Forhold til dettes Hartkorn Kjøbesummen, derunder indbefattet den aarlige Afgift, saafremt en saadan er bestemt, ikke er mindre end det af Justitsministeriet forud fast- sætte Minimum. Foraauidt Stederne ere bortfæstede, maa Afhændelse dog alene skee til de nuværende Fæstere eller, med disses Sam- tykke, til deres Livsarvinger eller Svigerbørn. Efter indtraadt Fæstledighed kan Afhændelse efter denne Lov ogsaa skee til de nævnte Fæste- res Livsarvinger eller Svigerbørn, men til Andre kun ifølge særlig Bevilling. De Kjøbe- summer, der indkomme ved de i Kraft af nærværende Lov iværksatte Salg, skulle, med den i § 3 bestemte Indskrænkning, komme Leh- net, Stamhuset eller Fideicommisset tilgode.

vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.

4) Udvalgets Forslag:

I § 2 udgaae følgende Passus:

„efterat . . . Besiddelsen“ og „der ikke . . . Beløb“. Som Følge heraf bortfalder sidste Punctum i § 4 og hele § 6. (§ 7 bliver da § 6).

vedtoges eenstemmigt med 79 Stemmer.